

Theologia.

Invent. 99

katholisch.

• Rosellis (Antonius de) Tractatus de ieiunii
compositione per dominum Antoniu-
m de Rosellis abbatum ieiuniis
distributio.

Rome Sept. Planck de Sabaria
1486.

Hain Report. bibl. N. 13,979.

H. 13979

(Wist. 424)

MH. E. 1 h

•urionen auf d. Klude II. 18

Inc. Qu. 99.

Bibl. Jag.

Tabula huins tractatus.

- T**Quare sit instituta quadragesima.
- T**Quid sit iejunium: et unde dicatur.
- T**Quotuplex sit iejunium.
- T**Qui sint gradus ieunijs.
- T**Qui astringantur ad iejunium.
- T**An viror prohibente viro teneatur iejunare.
- T**Qualiter obseruetur iejunium.
- T**Quomodo dicatur quis recte iejunare.
- T**Quot requirantur in ieunio.
- T**De quibus debet esse cōmestio in ieunio.
- T**Quando iejunium frangatur:
- T**Qui dies sunt ieunandi.
- T**Jejunia an possint cōmutari.
- T**Quis possit dispensare super ieunijs.
- T**Quis sit effectus ieunijs.

BIBLIOTHECA
UNIV. COLLEGI
GRATIENSES

Tractatus de ieiunijs compositus per dominum Antonium
de Rosellis vtriusq; iuris doctorem.
Omnes homines qui rectum vite iter nituntur: nō ter-
ritorij ratiō cōtinuo debent aspicere: sed celum: et ut apertiu-
ramus loquar nō hominem sectari semper sed deum: ac non
bis terrestribus simulacris. Sed deo seruire cōlesti nō etiam ad
corpus referre super omnia sed mentem: cum corpori indulgen-
tia sit nō seruiendum: nō huic etiam vite continuo dare ope-
ram sed eternę. Ea hoc est quod a plerisq; prudentibus relatu-
didici: magni et excelli animi esse calcare mortalia. Et propter
immaculatus ille celestis agnus gregis sui curam habens nos
monere cupiens ne continuo ista oblectamenta terrena p mag-
nis ac veris bonis acciperemus: que non sunt tantum fallacia
quia dubia: veruz et insidiosa quia dulcia. Instruit nos verbo
pariter et exemplo ut a curis istis mortalibus retraherein? In-
terdum verbis quippe cum per sanctā matrē ecclesiam ac non
nullos antiquos venerandos patres sanctorum ieiuniorum se-
cerit constitutiones: quibus et ipse plus opere quadragesimam
ieiunando usus est. Docemur ergo ab omniiū cōditore veritatis
patre ieiunijs interdum terrena despicer: et plurimum amare
celestia: cum ipsis mediantibus mens a cadiucibus istis morta-
libus eleuetur et virtus per ipsa nobis largiatur et premiū. Que
ut cōmode et aperte exigentibus temporibus expedire possum?
Ego Antonius eximus legum doctoz natus quondam eximijs
doctoris domini Roselli d Rosellis de Bretio legum doctoris
famuli: aliqua utilia de ipsis eligere constitui ad eruditionem
mei ac ceterorum istas fugare terrenas oblectationes cupientium
Euscape ergo illustris princeps opusculum hoc ad laudem eius
celsti cui nomini compilatum. Guido Antoni comes magnanis
me mōtis feretri magneq; regni Sicilie comestabilis cui et de-
bita sincere gratitudinis et devotionis intime aliquod munus
culum exhibendum: quod tibi tanquam prudentissimo verisi-

hilicet debet esse gratum me obligatum fateor nunc maxime a
nimi tui fauente clementia inter familiares tuos connumeratos
colligam de meis cadentibus ex mensa tua. Nec ex studijs no-
stris animaduertit tibi melius aliud conuenire q̄d de ieunijs te
cum habere consabulationē quē principum vincū religiosissi-
mum diuinis rebus semp anime promptiorē fuisse cōprehendi
et quia retulisti retro antecessoribus non degeneras qui omni
aliā latinā quantūcumq; illustrē progenie suis innumerabili
bus virtutibus superarunt post imensas tui regiminis actio-
nes religioni plurimū vacas et deum times. Tractaturus
igitur de ieunijs quadragesimalib; matrē et primū videndū est
quare fuerit hec sancta instituta quadragesima. Quę ideo ini-
stituta est quia cum homines de omnibus suis decimam debe-
ant deo sic etiā in ieunijs hoc fuit statutū ut xxxvi diebus ie-
junaremus. 1. iiiii plus qui tñ non sunt dati propter decimas.
sed ut equaretur dñicis ieunijs nam et tot diebus ipse etiam
iejunauit remanent tñ triginta hore nō decimate sed possum⁹
dicere q̄ relevamur ab istis ppter onus alioꝝ ieuniorū vel il-
lorum. iiii dierum: qui licet prestent ppter aliud tñ nos onerat
et sic in alio relenari debemus. Videndum est modo de ieui-
nijs et hoc questionibus. vii explicari credo. Et qm̄ omnis di-
spuratio seu locutio de ieunijs futura est: placet primo diffini-
re quid sit ieunium unde dicatur. Secundo quotplex sit ieun-
num. Tertio qui ad ipsum restringant. Quarto ad ipsius ob-
servantia et qualiter frangatur. Quinto qui sunt dies digni ie-
junio. Sexto quando sit in totum vel particulariter trasmutabile
Septimo qui sunt effectus ieunij. Rediens ad primā que
stionem dicit in ipsa Inno. q̄ ieuniū est parsimonia victus et
ciborum abstinentia. Sed ista diffinitio nō est tută: quia non
cōprehendit substancialia ieunij. etram omnis diffinitio. s. de
re. iur. Unde dico q̄ ieunium in sua propria specie sumptum ē uni-
ca in die legitima ciboz refectio cu abstinētia a carnibus lac-
ticinijs institutione generali ecclesiæ vel loci speciali consuetu-

dine uoto vel penitētia introductum. Et ideo dicit̄ legitimā
quia fieri debet evitando quinqꝫ. quę sunt representamenta re
gule de quibus habetur de pse. di. v. c. quinqꝫ. et infra dicam. Et
dicit̄ scđm Inno. et doc. a quodā intestino quod vocat̄ ieuniū
quod est supervacuum et subtile: et ieuniū rationem nititur assigi
nare Hosti. Sed hoc medicis phisicis dimittam. Secundo ē
videndum quotuplex sit ieuniū: et Inno. et Goff. suo modo di
cunt: Ego vero sic dico qđ potest considerari ieuniū multipli
citer. Primo modo in suo genere generali. et tunc ieuniū est
abstinere ab iniquitatibus et illicitis seculi voluptatibus scđm
qđ habetur de pse. di. v. ieuniū: et scđm hoc ieuniū abstinen
tia a quocunqꝫ appetitu dici potest extraneo et illico qđ absti
nentia simpli citer fieri debet sicut humana fragilitas triplici
modo domino peccati subiecta est scđm qđ scribit Lactatius lu
bro de falsa religione. li. vi. c. xiii. videlicet factis dictis et cogi
tationibus. primus igitur gradus huius ieuniū est a malis o
peribus abstinere. Secundus est a malis verbis. Tertius est a
cogitatione rerum malarū. Qui primum gradum ascendit satis
iustus est. Qui secundū iam perfecte virtutis est: siquidē neqꝫ
facto neqꝫ sermone delinquit. Qui tertiu iste nō similitudinē
rei assūctus dicitur. Est enī pene supra humanū modum: nec
in cogitatione quidē admittere qđ sit vel facto malū vel impro
bum dictu: ita qđ etiam iusti homines qui frenare se possunt ab
omni opere in iusto: nōnūqꝫ tñ ipsa fragilitate vincunt: ut ul
in ira malū dicant vel in aspectu rerū delectabilium: cogitatione
tacita cōcupiscant. Secundo mō potest sumi ieuniū in suo esse
speciali scđm qđ diffinitur: qđ sit abstinentia vel parcimonia ci
borum. et hoc pōt dupliciter considerari. Uno modo ex pte cau
se efficientis vel introducentis. Alio mō respectu cause materi
alis seu subiective vel p:dicati. De primo potest dici qđ aliquā
procedunt de gñali institutiōe eccle: ut ieunia quadragesime
ut. iiij. di. statuimus cū se. et de pse. di. v. quadragesimā cum se.
Et vigilie apostolorū ut. j. dicam. Aliqua sunt ieunia ex voto

precedentia. Aliqua et suetudine loci specialis ut Pannones q
ieiunant sarta feria: r Romanj ieiunat in sabato. ut habet .xii.
.di. c. illa. Itē ieiuniū aduentus qđ non est gñiale debet custodi-
ri scđm loci suetudinem. Aliqua sunt que proueniunt ex peni-
tentia iniuncta a sacerdote ut habetur. lxxvi. di. presbiteros.
Iste autē species ieiuniorū ex parte sunt efficienti. Et pte autē
naturali uel subjectiva seu p̄dicativa ē triplex. primuz qñ est a
qualibet re cōmestibili abstinentia scđm propriā voluntatem et
nō scđm statutū ecclesie scriptum seu p̄suetudinē. Et secunduz
hoc etiā qui de pluribus cōmedit uel pluries in die dicit ieu-
nare dum tñ a placitis abstineat voluptatis. Et hoc quidē ie-
iunium debet fieri om̄i tpe maxime a clericis. ut habet .xlii. di.
.c. i. ii. r. iii. r sit cōmedendo etiā de qualibet re nobili dūmodo
nō scđm voluntatē vel appetitum habita distinctione bonorū et
personarū et rerū inter quas versatur. Est sciendū quando qđ
abstinet se a cibis venerem generantib: ut si tñ cōmedit panē
nuces vel poma nō carnes nō pisces nō oua: r hoc ieiuniū dici-
tur zeufagia a zenon qđ est sicut r segia quod est cōmedere.
Tercium est ieiuniū scđm constitutionez iuridicam ecclesie ut
abstinentia carniū et lacticiniorū. ut habetur. .iiii. di. deniqz.
r de hoc sermonē habeo. ¶ Tercio principaliter quero qui ad
ieiunandum sint astricti. Dico qđ omnis dolí capax est ad ieiun-
andū abilis: r ideo puer. r. annoz cōmuniter erit etiam astri-
ctus. Ratio quia peccare pōt r peccata deflere. c. i. de delic. pue.
An autem cū ipsis sit dispensandum. r dicam. ¶ Sed dubium
est an viror phibente viro teneatur ieiunare. Et dicit Inno. qđ
ieiunia ab ecclesia instituta nō debet etiam prohibente viro di-
mittere. Secus esset de ieiunijs precedentibus ex voto vel peni-
tentia quia illa possunt dimitti. xxiii. q. si. manifestum. Dicie
tñ qđ in istis dispensatur ut infra dicā. Furiosi autem r infan-
tes nō intelligentes nec habentes habitū intellectus excusantē
¶ Quarto videndū est de observatione ieiunij. Respondeo ad

hoc ut quis recte iejunare dicatur: Primo per confessionē: mū-
dus esse debet et reuocatus a peccato. Nam ut ait magister sen-
tentiarū li. iiii. dī. xv. et habetur de pe. dī. i. nibil prodest iejuna-
re et orare ac alia bona agere nisi mens reuocet a peccato: quod
tamen ita est intelligendū quantū ad statum glorie seu meri-
ti consequendū: quantū autem ad statum gratiæ muniendū ul̄
multiplicationē temporalium benie prodest iejunatio et alia que
libet bona operatio etiā existenti in peccato: debet tñ ut recte
dicatur iejunare: esse mundus a peccato ut diri: et debet cōme-
dere semel in die nō tñ ad saturitatem sed quantū natura pos-
sit sustentari. Nec tamen quis bene iejunaret etiam si quis vna
ebdomoda vel tribus vel duobus diebus iejunaret: et demū cō/
medendo usq; ad saturitatem venerē astrueret. de conse. di. v.
nō ideo. r. c. sunt tibi cum se. ¶ Item quinq; obseruare oportet
vitando quę sunt temperamēta gule. Primo ut horam debitam
cōmestionis nō preueniat. ea. di. c. quinq;. Hora congrua est ut
missam primo audiat et officium vespertinum oratione peracta
cōmedat. Secundo nō debet politiores cibos querere. unde ha-
bet. iiiij. dī. deniq; q; nō debet rti beluis marinis et sumptuosis
nec delicatis cibis: quod tamē intellige scđm qualitatem perso-
narum. ar. xlii. dī. c. i. ii. et iii. Tercio non multum debet curare
vel expectare quid cōmedat: non enim debet semper esse in tali
cogitatione vel versari. Quarto nō debet ultra mensurā refici.
Quinto nō debet rem aliquā etiā vilem desiderio affectu que-
rere hec habentur in dicto. c. quinq;. Debet etiam esse vnicā cō/
mestio de piscibus et pomis ac alijs nō delicatis cibis cū absti-
nētia carniū et lactiniorū: ut habetur in dicto. c. deniq; cum
moderata rini assumptione ut ad ebrietatem nō deducatur. s; q;
quia si contra predicta in aliquibus fiat nō frangēt iejunium
sed peccatur. ¶ Ideo quero quando iejunium frangatur. dicit
q; ex bina cōmestione: praterq; in casibus dispensatis. Idem si
cōmedantur carnes. ¶ Sed stat dubium quid si cōmedantur

ouare vel casus: dicunt quidam q' frangitur iejunium quadra
gesime non alia ieunia sed peccatum mortale cōmittitur. Alij
dicunt q' frangitur iejunium hoc scribit Archi de conse di iiii.
rogationis tutius est non cōmedere. Dicit tamen Hostien. q'
ista sunt inducta: et ex causa potest contra ea dispensari in pro
vincijs maritimis ubi non sunt pisces ut istis vñamur sine pecca
to. Et ideo gustantes medicinas ubi est consuetudo uel facien
tes credentiam nō soluunt iejunium. Idem credo in cōmeden
tibus oua in vigilijs ut nō peccent si talis est p̄suetudo patrię.
T Sed quid si preuenit horam cōmestionis: vel cōmedit belu
as marinæ: dicunt doc. q' non soluunt iejunium nec peccant
nisi faciant deliciose uel nimia aviditate. Ita intelligatis cano
nem de consecra distinc i. **T** Quid in cōmedentibus medici
nas dicit Innocen. q' medicina pro repellenda infirmitate non
soluunt iejunium: secus si pro conseruanda sanitate. pro hoc fa
cit de consecra distinc v. c contraria: et etiam nimis affectans:
vel aude sumens: nō rumpit iejunium sed peccat scđm Inno.
Unum autem arbitror ultra statutum ecclesie seruandum fore
scđm ut scribit Hieronimus ad demetriadem de virginitate et
vita perfecta: q' omne iejunium et omnis ardor abstinentie sic
temperatum: ita ut illi finem consilium nō lassitudo imponat:
nam in ordinata ieunia et abstinentie faciunt ut ipsa postea ie
junia iuridica nec mediocriter fieri possint. **T** Quinto est vi
dendum qui sint dies digni ieunio. Ad hoc respondeo q' si lo
quimur de illo ieunio quod est in suo genere generali: et scđm
quod debeamus abstinere ab omni appetitu illicito voluntatis
tunc omnis dies venerandus est. xl. distinc. c. i. ii. et. iii. Si lo
quimur de eo quod in specie diximus ieunio: et tūc si est ex ro
to vel regionis consuetudine vel penitentia iniuncta: tunc illa
di s ieunanda est. Si autem est scđm statutum ecclesie: et tunc
dico q' quatuor tempora: ut habetur lxxvi. distinc. c. iejunium.
Item vigilia flatuitatis dominice: et assumptionis beate Ma
rie virginis ut c. i. de obserua ieui. et omniū apostolor̄ exceptis

vigilijs philippi t. Jacobi t. Jo. evangeliste qui sunt inter pascha t penthecosten. Itē vigilia omnium sanctorū. Vigilia autem Bartholomei quoniam est dubius de die debet iejunari scđm cōsuetudinē regionis. Vigilia Laurentij t Jo-baptiste. Quadragesima. Itē dicerunt quidā de sertis serīs preter q̄d illis que sunt inter pascha t penthecosten: vel i qua venit nativitas dñi Alij tñ dicunt t hoc videtur approbare Inno. q̄ nō sunt iejunia necessaria sed voluntaria: preter q̄d illius p̄uincie pānonie seu pānotachie quibus est p̄suetudo q̄d in hoc debet attendi. Ier. vii. di. S. nō autē. Dubiū tñ est de diebus rogationū ante pētētēcosten t aliqui dicunt q̄ istā sunt iejunia necessaria t hoc te net glo-ber-in-c. ii. de obser. ieju. glo-tñ Jo-de p̄se di. iii. rogationes. dicit q̄d in hoc debet attendi patrię p̄suetudo. ¶ De iejunio autē aduentū finaliter p̄lidunt doc. q̄d hoc nō sit generale Id est ab ecclesia inductū sed debet in ipso p̄cedi scđm p̄suetudinē regionis. Isti sunt quos potui reperire dieq̄ dies iejunio dignos. Unum tñ nota. Si vñ italicus radit in partes pānonie debet iejunare sexta seria ppter illorū consuetudinē qui tñ nō tenent in p̄p̄ijs laribus. ut habeat. xii. di. illa. ¶ Serto est videndum an ista iejunia possint cōmutari. Et ista questio pōt i religi dupliciter: uno mō potest fieri cōmutatio respectu certarum personarū. Scđo respectu assumendarū cōmestiorū. ¶ Ad primū dicte Inno. q̄d si sunt iejunia voluntaria: ut ex voto vel cōsuetudine speciali: vel pñia iniuncta: hec sine causa cōmutari possunt: dūmodo talis mutatio sit utilior t deo acceptabilior: ep̄i auctoritate intercedente. c. i. de voto. t hoc siue ad mutatio- nē diei. siue cuz plonis: siue in eo qđ debet sumi. plus credo q̄ legittima causa subsistente ut infirmitatis: tunc solus p̄bi pot voto astricatum in foro pñiali ad alium actū nō minus deo placabili ordinare. Quedā autē sunt iejunia ab ecclesia instituta ut est quadragesima t alia quibus infra dicā: t ista sine causa ab ep̄o vel p̄bro cōmutari nō possunt. Sed cum cā legittima si- cut si in die secunde serie veniat festum: tunc sit cōmutatio ut

ieiunetur die sabati ut in c. i. t. ii. d. obser. ieui. Idem dicit si vi
gilia veniret in festo alicuius patronii ciuitatis vel regni: nam
cum licet comutare. Et ideo in Francia ubi est festum sancti Quin
tini non ieiunatur in vigilia omnium sanctorum quia tunctus est illud
festum sed per unum die ante. Idem sicut in Hosti: in partibus
ubi est patronus Mauricius ubi non ieiunantur quatuor tempora
que veniunt in illo festo sed postea. Potest etiam sed respectu
personarum dispensari: ut si vir non velit quod voro ieiunet: hoc non
obstante tenetur instituta tempora ab ecclesia ieiunare tamen pro
pter vitandum scandalum potest probi secundum dispensare quia ra
tione scandali sit dispensatio. Et latores de cle. exco. mi. Dicit ca
men Hosti: quod idem est in puberibus. ut in c. ij. de obserua. ieui.
Item cum senibus. c. magni de uoto. Idem dicit Hosti. de agri
colis et peregrinis et bis qui continuo labore asti igutur. lxxvij
di. pbi. Et autem mutatio possit fieri in comedibilibus et in
modo comedionis. Dicit Inno. quod sic ex causa et ideo propter ca
ritatem vel propter vitandum scandalum possit stari ut quis in die
bis comedere nec frangeret ieiuniu m dum tam parum ut est sile
in cisterciensibus qui possunt prius degustare secundum statum su
um. Item in magnatibus qui timent de veneno ut possit dispe
sari quod gustans non frangat ieiuniu. Idem generaliter secundum ge
nerale consuetudinem ecclesie si post prandium degustetur ad colla
tionem faciendam: et ubique est causa arbitrio iudicis possit
statui quod ante possit gustari. Ultimo videndum est de effec
tu ieiunii: et in hoc possumus dividere cum quadragesimam pre
phantione dicente ecclesia quod rictia coprimit: mente eleuat: virtu
te largitur et premia. Premitur enim est quod apostolus scribit ad
Thymotheum. iii. et habetur de se. di. v. c. ieiuniu. Spem et re
leuationem glorie magni dei. Dicenti est denarius de qua habe
tur Mathei xx. c. qui admotus quadragenario numero efficit
quinquagenarius: et ideo ante pascha agimus quadragesimam
cum pnia et labore: post pascha cum leticia qui quagelima quasi
mercedem et premiu recipientes: verba sunt Augustini super Jo.

hanne. et habetur in dicto. c. ieuniū. Item secundum Iero. et Jo. Cri-
sosti. Jejunium valet ad sanitatem corporis: nam curat infirmita-
tem articulorum. de pse. di. v. legimus hoc salutem et intellectus
operatur: fugat infirmitates: procreat sospitatem et voluntatem co-
medendi et ipsa que comeduntur de facili digeruntur et sine mo-
lestia. Non sunt etiam propter ieunia magni sumptus uel ap-
paratus: fugat maxime vicia gule et per sequens luxuriā: sanat
vomitū et stomachi morbos. Et multi sunt effectus singulares
ieuniorum. ut habetur de pse. di. v. c. nihil. et S. se. Ideo animus
ad ieunia eleuetis: ut dñs sit in retributione roboscum. Amen

TErplicet tractatulus de Jesunijs Impressus per magistrum
Steffanū plannck de Pataua: Romę anno dñi. Mccccclxxvij
die vero sabati vicesima prima mensis Januarij.

